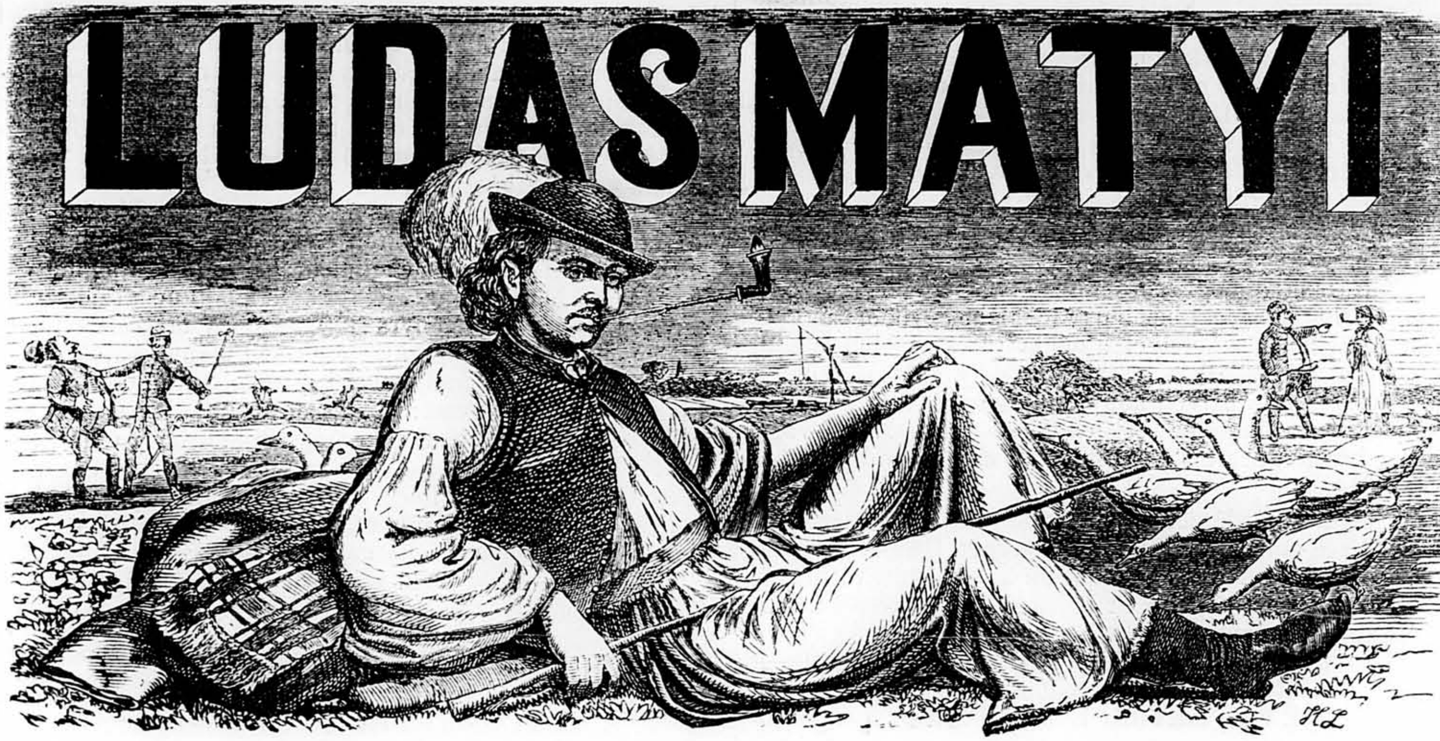


a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, márt. 22. 1868. 12. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

V.



Nr. 5. Ismered-e nyájas olvasó! hazánk hirneves nemzetgazdászát? nem? No hát ismerd meg. Ez ő.

IV.



Nr. 6. Láttál e már valaha vastagnyaku zsiros száju kálomista dolegatyust? Ecce homo!

Igen ő! pénzügyminiszter in spe . . . tudniillik ha Lónyay urnak kedve szottyanna a kedveért lemondani.

A „Hazánk és külföld“-ben ugyan Szathmáry Károly Hajós urnak szánja a fináncziniszterséget, (elvárjuk hogy legközelebb meg Hajós ur Szathmáry Károlyt fogja erre a tisztes állásra kándidálni,) hanem abból semmi sem lesz, mert nem elég az az üdvösségre, ha valaki jó görög dinynyét tud termeszteni.

Nem bizony, Hajós urannak pedig ez a legfőbb érdeme.

Hősünk a negyvenes dolegatyus egyike. Jelszava „tanulj tinó ökör lesz belőled;“ legalább egyik országgyülési beszédében, melylyel a quóta tüzes védelmére kelt, olyanformán nyilatkozott, hogy bizony jobban tenné a a baloldal, ha a helyett hogy örökösen opponál, munkálkodnék, ásna, kapálna és lopótököt termesztene, vagy pedig kendert áztatna, — mert hát ugy is van kötélre való elég.

Nemzetgazdászunk egyébiránt a közmüveltség és a vasut téren is nevezetes hóditó szerepet játszik. Nevezetesen, megpillantván a minapában a czeglédi vasutállomásnál, hogy ott a „Magyar Ujság“ forog kézröl kézre, méltóztatott ezért komoly neheztelését kijelenteni s ajánlá az illetőknek Pálffy „Esti Lap“-ját, mire azok őszintén kinyilatkoztatták, hogy megköszönik szépen szivességét, de nem élnek vele, mert már is beleveszett tiz pengő forintjok.

Kerge Pali valóban labancz egy patrióta! büszke lehet reá a tómelléki kerület, hogy ily jeles képmutatója van Béesben, mert ő épen oly utánozhatlan buffója a kvótás pártnak, mint a minő ékesen szóló tanára a közös budgetnek. Nincs is az a maximum, mit e malekontentus dolegatyus soknak tálálna és meg nem szavazna bona fide, mert hiszen ő előtte 5—6 millió csak annyi, mint hét palócznak egy gombócz.

Hirneves beszéde, melyet az egységes birodalmi hadsereg érdekében — osztrák érzelemtől dagadó honfiui lelkesedéssel tartott a delegátióban, hol a logika logikátlanságával kimutatta azt, hogy a fikának nem szükség megesküdni az alkotmányra: — annyira megtetszett a pápaiaknak, hogy katedráját csaknem utánna küldötték Béesbe, hogy ne is fáradjon haza, hanem maradjon ottan Grivicsics mellett regementspaternek. Hajdani professzora pedig ezen czikk olvasásakor igy kiálta fel: „e n n y e b e s t e l e l k e k u r a f i a! n e m e r r e t a n i t o t t a m é n ő t.“ Ekként letévén Kerge Pali az osztrák magyar rigorozumot és preclarus kalkulust nyervén, a pecsovics celebritások albumában méltó helyet foglal el.

Különben a tómelléki kerület választóinak figyelmét aligha ki nem kerüli a jövő képviselő választáskor Kerge Pali! mert még a Bakonyban is danolják már róla:

Pali! Pali! Kerge Pali!
Te sem vagy már a tavali,
Mióta spenótot ettél:
A hazádhoz hütlen lettél.

Böszörményi Lászlóhoz.

Ad notam : Rab vagyok, rab vagyok
Szabadulást várok.

Böszörményi László!
Az a magyar zászló:
Hej! a mely alá álltál
Most fekete gyászló.

Kossuth levelébe
Miért szeretted be?
Hej! hogy merted kiadni
Jó remény fejébe?

Ezért idézének
Sajtó pörbe téged,
S hej a királyi fiskus!
Befütyült te néked.

Elitéltek szépen
Csütörtökön épen. (Febr. 26-án.)
Hej de ezért ne busulj
Nem tied a szégyen.

Máskor vigyázz jobban,
S miért szived dobban . .
Hej titkold el, mert nálunk
Körmöd értte koppan.

Antipáter

Eredeti levelek.

LIX.

Matyi pajtás!

A hortobággyi pusztán is megalakitottak már a a demokrata kört. Elnökünk a számadó gazda . . . mi bojtárok pedig vagyunk a tagok. Igy hát miután már én is demokratikus vagyok, isten üttse nem titulálak én többé téns uramnak.

Na hé! még ugyan áperté megmondta ám az a Gerics vagy Nyekries vagy hogy a menköbe hijják gyenyerális ott Béesbe, hogy k u s t i   m a g y a r! k o p i k   n e k e d   a   k ü l ö n   h a d s e r e g! Azután meg goróf Andrássy is ugyan kontrázott mellette, azt vettem ki a szavából, hogg csak akkor becsületes ember a magyar ember, ha mindenfenét megád a nimetnek, a mit kiván.

Na téns ur . . . az az hogy czimbora! tartom czifra 48-nak az ilyen állapotot aztán meg bolondnak, a ki nem kiván az ilyen alkotmánynál jobbat.

Bizony hallja kiggyelm . . . akarom mondani hallod pajtás! öröme lehet benne Deák téns urannak, hogy ilyen takarosan kiczirkalmazta Magyarországboldogságán. Ugyan mondd meg, valjon mit ád már aztán ü kiggyelmének mind ezért a nimet! nem is hiszem hogy meg ne tenné érte Festetics goróf d i s z n i m e t n e k, oszt eltartják hóttig strimpflivel meg háló sapkával.

Hát a dolegátyusok mikor kerülnek már haza hé? nem hallottál valamit rólok? nagyon megszerethették a bécsi kosztot ükigyelmök a mint látsztk; bizon pedig ugyancsak mihaszna dógot mivelnek odafent, mindenre ráveszik szegényeket.

Hej majd ha Pestre mennek, tudom lesz óbégatás! mentség meg mentség, s aztán kibeszéllés az országházába; de még ott csak ugy lesz a hogy lesz, hanem majd ha haza jönnek. majd ott kérdik meg tőlök, kogy sáfárkodtak?

Hej uram téns uram . . . enye no de nehéz rászokni erre a testus demokrataságra; hej pajtás! be nem szeretnék némelyiknek a böribe lenni, mert lesz kikopott dolegatyus annyi mint a nyü . . . hát még képviselőféle . . . tyüh teremtette . . . mennyit ki mustrálunk az összel?

Hát nini polgártárs! mit is akarok még csak kérdeni? azt olvastam én az ujságba, hogy hát Rómába valami nagy követfajtának a fizetését is megakarják szaporitani a dolegatyusok, hát mi a fekinek tartanak ott is embert, hiszen ott nincs se király, se császár, se semmiféle istenteremtette pótentát. Aztán ni még a kálomista embernek is kék fizetni annak, de már ez pajtás nem róna igazság . . . sehogysem, mert mán az én eszem szerént még minden kálvinistának azér kék fizetni, hogy sose hallhassa meg hirét se Rómának. Ugy vagyok én avval a Rómával mint a kárvallással, — irtózom töle mint a betegségtől.

Hej tudom pedig megátkoznak irte sokan a miért ezt mondom, de hát bánja a feki. elfér a szürömön . . igaz embert nem fog az átok.

Hejj ha tudnád czimbora! hogy mennyi sok jó emberem van nékem ugy visszafelé. biz elszörnyüködnél rajta, de hát azért oda se neki. — ki eresztem a karikást a ki árgyérussa van, a pápaszeme tályékára, — aztán meg a fütykössel ott kaparászok a füle törinél, tudod már mit értek alatta.

Ugy olvasám a Jókai ujságába, hogy az országgyülés is össze ült már, osztán megkezdték a magyar hadseregről is a vitatkozást, meg hogy a hadsereg esküdjék meg a magyar alkotmányra. Majd meg lásd ugy tesz evvel is a nimet, mint mikor a bolha csipi, — ha viszket egyik oldalán megvakarja, ha viszket másik oldalán ott is megvakarja, egy szóval addig vakaródzik az eballelke, mig a bolha ráun; — megkezdték Bécsbe ezt a nótát, oszt el vakarta a nimet, megkezdik Pesten, itt is vakarja a nimet, hanem hiszen nem kell filni, addig vakaródzik ükeme is egye ki a feki, mig egyszer aztán egészen meg nem rühesedik, — majd oszt ég a k k o r m e g m i n k v a k a r j u k á m m e g n e k i a h u n v i s z k e t, — a m u g y m a g y a r o s a n!

Isten áldjon meg ezer jóval, mentsen meg minden bajtól nyavalyától legkiváltkép pedig a királyi fiskáriustól. Azt kivánja

Karakán Marczi
demokrata gulyásbojtár.

LX.

122 sz.
P. s. v. b. 868.

Tekintetes Mészáros Károly szerkesztő urnak

Pesten.

Tekintetes szerkesztö ur!*)

Közvádló ur ö mlga panaszt emelt **közös hadügyminiszter b. Kuhn Ferencz altábornagy ur ő exja nevében** *a „Ludas Matyi“ czimü lap f. é. 10. számában 74-ik oldalon kezdődö eredeti levelek rovatában Karakán Marczi aláirásu czikkben foglaltnak panaszolt s a s. t. 10 és 11-ik §-aiba ütköző vétség miatt, minek folytán felhivom a t. szerkesztő urat, hogy a panaszolt czikk szerzöjének kijelelése, a kézirat elömutatása s további kihallgatása végett hivatalos helyiségemben (Pesten, kerepesi ut 65. sz. a. I. em.) f. 1868 évi márczius 21-én d. e. 10 órakor, — a törvényes következmények terhe alatt — megjelenni.*

Kelt Pesten 1868 márczius 20-án.

Kacziányi Nándor
pesti sajtóügyi vizsgáló biró.

Közösügyes közmondások.

Szólj igazat, majd beperel Ráth Károly.
Közösügyes alkotmánynak — nagyon quótás a háta.
Ki korpa közzé keveredik felfalja Borsszem Jankó.
Ha miniszteriális hivatalra vársz, — csapj fel tányérnyalónak.
Szétriasztották biz azt — mint Wenckheim a demokrata kört.
Ki mint forditja a köpenyeget — ugy kap érdemjelet.
Ha — hiressé akarsz lenni — szidd össze Kossuthot!
Vakulj magyar! ne lásd miként nyuznak.
Szavazz magyar! német lesz belöled.

) Na Marczi szógám! e már aztán igazán eredeti levél! Hej csak sok hatalmas pótentáttal gyült meg a mi bajunk . . . de hát hiába no . . . ugy van ez széles e világon nem csak Magyarországon: „s z ó l j i g a z a t b e t ö r i k a f e j e d. Hanem ne félj semmit, nem adlak ki a Herkópáternek sem.* **Ludas Matyi.

I.



Grivicsics, tábornok a közös hadügyminiszter nevében kijelentette a magyar delegátio előtt, hogy az osztrák hadsereg egységét feláldozni nem szabad soha. Ludas Matyi igy képzeli azt az egységes hadsereget.

Pattantyúk.

Az országgyülés is megnyilt már s a legelső tárgy a nemzeti hadsereg, a magyar honvédelem kérdése lön előterjesztve.

Hosszu alvás után mindig az álmokat szokta az ember fejtegetni, melyek mindig ellentétei a valónak.

A római szent szék megmentésére Kalkuttából 135 emberből álló önkéntes friss küldemény érkezett.

Még ezzel a sok idegen natióval ugy talál járni a szent szék, mint a Bábel tornya épitésével jártak, a hol utóljára isten jóvóltából minden ember más nyelven kezdett beszélni s az épitő mesternek abba kellett hagyni a müvet.

Hajdanában egy szegény academicus deák Béesben tanulgatott.

Egy sátoros ünnep alkalmával meghivta a szállásadó gazdája ebédre, rettentő szives volt hozzá, még bort is hozatott s megitták együtt.

Tavaszszal aztán, mikor a deák jött hazafelé, beadja a kontót a gazda — jól felróva az ebédet és bort.

Ilyen a béesi szivesség! Hanem én csak a mondó vagyok, hogy a mi mostani De(ák)legátusainkat is addig traktálják ám ott, hogy egyszercsak haza jövetre a kezeikbe nyomják pótlékadónak az ebéd árát, a mit a miniszter gazdáknál elköltögettek, ha sokat nem is legalább csak 10— 2 milliócskát.

Karakán Marczit a mi ismert gulyásbojtárunkat elvczimborái egy szép karikással ajándékozták meg.

Bizony Marczi szógám! kell is neked az a karikás mert hát nagyon elszaporodott már a közüsügyes gulya s most az uj ostorral két kézzel csergethetsz a bőrükre.

A „Pesti Napló“ és a „Hon“ minden száma tele van most az egymássali feleseléssel, pedig a példabeszéd azt tartja hogy: valahány tyuk sokat kárál mind keveset tolyik (vagy tojik) az.

II.



Azért nem lehet feláldozni, mert a közös hadügyminiszter attól tart, hogy ha a hadsereg kétfelé osztatnék . . . hol a német szaladna elöl, hol a magyar hátul.

A napokban Pest és Bécs között a vasutvonalon össze ütközött két tehervonat s több ember áldozatul esett. Jaj bizony Pest és Bécs közt már századok óta tart az összeütközés s már ennek több millió ember esett áldozatul, igy tehát legjobb lenne megszüntetni a közlekedést.

Az idei mártius 15-e vasárnapra esvén, több klerikális lovag azt határozta, hogy hivei a vasárnapot hétfőn tartsák meg ezuttal s e végből sokan a valóságos vasárnapot Deákban csakugyan átaludták.

Tóvölgyi Titusz előfizetést hirdet a „Bachkorszak"-ra A mintegy 10 ivre terjedő s számos kaczagtató képekkel illusztrált humorisztikus mü május elsejére jelenik meg. Előfizetési ára egy forint, mely uri utcza 4-ik szám alá küldendő.

Erre az érdekes müre ugy hisszük csak is azon volt Bachhuszárok nem fizetnek elő, kik attól félnek, hogy saját photographiájukat is feltalálják benne.

Az idei martius 15-két mint a szabadság napját a vidéken is sok helyütt megülték. Megülte a többek közt a gyöngyösi egyenlőségi kör is.

A polgármester és egyik jegyző ur ugyancsak kitett magáért e nagy nap emlékére!!! megtámadott egy pár becsületes polgárt, a miért a Ludas Matyit hordatja. Na ha ezt a Borsszem Jankó megtudja, rögtön küld lapjából egy tiszteletpéldányt a tekintetes polgármester és nemzetes jegyző urnak.

Azt állitja Mocsáry Lajos a „Hon"-ban, hogy nincs különbség a szabadirás és szabad beszéd között.

Dehogy nincs, dehogy nincs . . . elmondja az ember szóval, hogy e meg a hunczut! gazember! ostoba! szamár! s nyomatná ki csak Matyi! hogy mások is olvassák, biz isten ugy körül esküdtszékeztetné érte mindjárt Ráth Károly cs. k. fiskárius! hogy szintugy nyögne bele a bigyelláris.

Habakuk Jeremiás levelei.

Pan redaktor!

No zatraczeni! oda maguk varosaba jo menek a dolgokat! Laczik, hogy a zalkotmanyozs ilet viraguzasba jutotta: és az magot, mit a 1867-ban elvetete a majoritas, a 1868-ba tavaszal kikelte s hozta punpas, ilatozs viragokocskakat. Furja engemet a mireg, ha olvasok a novinyikat, izs latok csotam seczko latnyi lehetik. Ott a Budaba sak latnyi bengalyi helytartokat, is emanczipirozott harapos orosz lanyokat, a potom baranyszinu farkasokat: hanem ott a Pestba vanak szentcsaszarikiralyi szerecsenyok, haraposfogu Rathok, a potom miltutyakus Weggheimok kik szeretninek a sponfadli helette Böszörminyi lebo demokrata pecsenyit zabalnyi.

Megolvastunk az a Palfi estilapjabul, hogy a faklamuzsika nem szabad megvinyi a derik Böszörminyinak, akit ugy agyontiltatok, mintha vona orszago zsivany Rozsa Sandri. Az a füburgermaisztort okozs, derik zur: jeden „nye mozsem" vagy „non possumus" helete irja egy röfös diktiójat, a sak simogatya Böszörminyit,-jak a maczko a Janot, akit agyon akarja ölelnyi. Kar neki pedig, mert a barany büre alolról kilaczik a farkas körmit, a mivel anak a baranykanak a szemét akar kikaparnyi, a kinek a nevit emliti ü nagyzsaka respektusos tisztesigel, ha az nem vona inkab kiraltigrizs.

Had az a Veggheim basa izs ujra mutatja foga fehirit, izs csinaja ne krits a demokrata körnek, és asszongya meglehet a szabadsag 48-ikos törvinyek nilkül izs?

Dobre pan basa! maganak szip eszet ata a nagy ur, hogy nyujtsa meg az arnyikat egy ölel hosszabra — a frakseszlijanak, meg a czilinderjanak, ale gondoja inkab aztat, hogy itt jün az utolsó honap, izs — kirje mig egy fertaj ivet a provisorius rigi rendszer fentartasara.

Rathnak pedig agya pan Boha szip besz il gyiir — minekokaul Ludas Matyuskat vadolja — azt, a mi in kivanok nekije.

Habakuk Jeremiás.

Utana ira : Most halok hogy a targyalazs fogja pan Redaktorral 30-dika marczliban tartatodnyi; halottam a publikum lesz nagy hallgatósaggal; kirek szerezzik nekem ülis a galleriara, in izs szeretnyik latnyi, micsoda pofakat csinaja reverendazs publikum; halotam, hogy Danilikus pispök ur lany — — akarok mondanyi — hugaikat is elviszi tanusagot tenyi, hogy a vegyes hazasagos czikkban nincs van ragalom

J. H.

A nemzet bölcsének.

Bolondok ők kik még kérdik:
Nagy vagy-e te igazán?
A kik érdemid nem látják
Szemük vaksága mián;
Nézzenek szét a hazában,
Nézzék végig müveid:
Látni fogják porba vetve
Alkotmányunk romjait.

Herostratus örökké nagy,
A neve örökké él;
Mily kicsiny pedig a müve,
A mellett — mit te tevél!
Egy istennő imaháza
Volt, mit meggyujta csupán:
Svarczgelb zászlót tüztél te ki . . .
A hazának oszlopán.

Romba sutba, dölni hajtád
A magyarnak templomát,
Alkotmánya régi fényét
Enyészetnek adtak át;
És nevének dicssugára,
Őseinek hirneve:
Elfeledve réges régen
Egy tartja csak: *a reg-!*

És a nép, mely a szabadság
Győzelmeért küzd vala,
Mely viharral szembe szállva
Bátran harczolt egy maga;
Oh e nép, Kossuthnak népe!
Önkény áldozatja lett;
Csörög rajta német láncza;
Hirdeti győzelmedet,

Közösügyek sulyos láncza,
Csörgése világra szól:
Mutatván a nemzet gyászát —
Mely a félsz előtt hajol;
Te valál a prófétája,
Bizott benned, hitt neked:
Dicsőséged álljon ört most
A megásott sir felett.

Kontras.

Hogyan vette meg Kövy kétszer szöllőjét?

A régi jó időben történt biz a, a máskülönben derék jogtanáron, hogy kétszer vette meg a szöllőjét. Megjegyzendő, hogy ő annyira el volt merülve kedvencz studiumába, hogy az anyagiakkal keveset gondolt, s nejének kellett figyelmeztetni, hogy ez vagy amaz öltönydarab nagyon elhasznált. Szöllőjéről vagy épen más birtokáról pedig épen semmit sem tudott „ez az asszony dolga" szokta volt mondogatni.

Volt Kövynek egy furfangos tanitványa Komjáthy, ki bevégezvén a jogi tanfolyamot Pestre szándékozott menni jurátusnak, de a volt a főmottó, tárczájában csak két ezüst huszas nézett rá siralmasan, tehát kapja magát elmegy Kövyhez s megszólitja:

Tekintetes ur! nagy bátyám meghalt ép most tudatják velem e szomoru hirt; — egyik darab szöllőjét reám hagyta, és én most Pestre szeretnék menni, nem csinálnánk vásárt?

„Hát aztán szép-e? nagy-e? jó e a szöllő amice?

— Ha nem sajnálja a fáradságát doctissimus! ugy délután megnézhetjük, — inditványozá Komjáthy.

Kövy reá állt. Délután kikocsiztak. Komjáthy kiszállt a Kövy szöllője előtt s mondá:

— Im ez az!

Mikor körül nézték a szöllőt kérdi a tanár:

„S aztán mennyiért adná amice?"

— Ezer forint utolsó ára. —

Kövy majd kiugrott örömében a bőréből, ugy megörült a jó vásárnak. Rögtön kifizette az ezer forintot. Komjáthy megirta az adásvevési kontraktust — s széles jó kedvében egész uton fütyölt meg dalolt.

Kövy pedig szivszakadva várta nőjét a fürdőből. Majd megfogom lepni őt ha haza jön, tudom megörül a lelkem — mondogatá magában.

— No lelkem meglepek valamivel, tudom hogy megdicsérsz érte — szólt önelégülten a tanár hazaérkezett nőjéhez.

„Nos mivel saczikám! mond csak kiváncsi vagyok rá:

— Majd délután. —

„Miért nem most?

Akkor nem lenne meglepetés!

— De ha szépen kérlek!

— Nem, nem — szólt Kövy rendületlenül — majd délután.

Délután kikocsiztak a vett szöllőbe.

— Ez az kedves! — rá mutatva saját szöllőjére.

Ejh! ejh! ne tréfálj! hisz a mi szöllőnk!

— Nagyon természetes, még pedig a tied, ugy-e szép?

— Ejh halgass, hisz ez a mi saját szöllőnk. —

— Természetes, még pedig számodra vettem tegnapelőtt ezer forintért! hehe! hehe!

— Kitől vetted te szerencsétlen?

— Hát Komjáthytól — mond Kövy örvendve — ugy-e megér annyit? —

— Komjáthytól saját szöllőnket, csak nem tettél ily bolondot?

Kövy csak bámult, tudós létére sem tudta hányadán van a dolog.

— Érts meg csak — mond a nő — én ezelőtt 7 évvel vettem meg ezt a darab szöllőt.

— T e v e t t e d? No akkor ugyan rutul lefülelt az az infámis Komjáthy, mert nekem is eladta! Na ez ugyan lefőzött.

A nő haragudott is nevetett is. A hires juris professzoron ilyen casusnak történni rettenetes dolog!

— Na ha már megtörtént lelkem! legalább titkoljuk el, mert ha megtudják, ugy meg nem maradhatok a katedrán. Kövy még azt a bolondot is tette aztán, hogy 100 frtot fizetett még Komjáthynak, csak senkinek ne mondja el a furcsa historiát. A furfangos Komjáthy kifecsegte biz azt.

Sziporkák.

Panaszkodik a falusi biró, hogy egy hét óta feje zug, gyomra fáj, és igen huzódik. Kérdi tőle az orvos, hogy van e széke, és minő?

Látja doktor ur, felel az együgyü kupaktanács fej, székünk van ide benn három, a konyhában is egy; ha parancsolja hát azt is behozom, hanem biz a mind csak efféle faszék.

Meggyónta a kis lány a papnak, hogy biz ő szerelmeteskedik a kedvesével, gyakran megesiklándozza söt meg is csipkedi néha a kis ujját; s ezért a pap azt a büntetést szabta rá penitentiául, hogy azon ujjait, melyekkel e vétkes csipkedést elkövette, az egész nagy mise alatt a szentelt vizben tartsa.

Meg is tette a kis liba. Látta pedig ezt egy barátnéja; kérdte az okát s erre azt válaszolá:

— Te bolond lány vagy! Hiszen ha vétek volna az, ugy nekem nyakig kellene a szentelt vizben ülnöm.

Egyik épitő mester azt a véleményt adta, hogy a pesti Lipót templom kupolája könyebb lett volna és be se szakadt volna ha lukacsos téglákból épült volna és igaza van.

Hát az uj alkotmány kupolájánál a q u ó t á n a k téglait nem jó volna e meg liggatni? Az is rettenetesképen n e h é z, bizony letalál szakadni!

Diskurszus

Iczik szomszéd és **Mihály** gazda között.



Iczik. Nü nü Mihály gazda ! fuljon khend csak egy khis föstöt az urrum alája.

Mihály. Majd bizony hogy még a belügyminiszternek feladjon szomszéd, hogy csempészett dohányt pipázom.

Iczik. Gseft ist gseft . . . Mihály gazda! hiszen ha én musthan feladhum khendet, hogy nem khüll khendnek a bödös trafik, erre az alkhutmányus khurmány hivugath fel, még pedig mint alkutmányus pulgárt . . . also én khendet alkutmányusan türvényesen adnám fel.

Mihály. Alkotmányosan piszkos mesterség is lenne az, aztán szomszéd ! vizslának való a szaglászat, nem magyar embernek, sem nem emánczipált zsidónak. De hiszen Iczik szomszéd ! ha minden ember annyi trafikot szina mint én, felhagyna a kormány a trafikkal, mert bele vesztene a monopoliumba . . . mint Bertók a csikba.

Mihály. Hallom Iczik szomszéd ! hogy a zsidók mindnyájan a kormánypárthoz csatlakoznak ?

Iczik. Kurmánypárthuz mundja khend ? — globen si dos nicht ! ne hidje khend azt Mihály gazda ! Miért is csatlakuznának ehhez a khurmányhuz ? hisz ennek a khurmánynak nem khüll liferálni sem luvat sem abrakhut . . . mert ez a khurmány thodja khend csakh a demukratha khürük ellen meg az ellenzéki lapuk ellen fujtat háburuságut ; a hátolthültü poskákat pedig bizza a general Grivicsicsre, meg az usztrák tháburnukhi karra, kik legjubban érthenek ahhuz, hugyan khüll a h á b u r u t e l v e s z t h e n i.

A Pe sti Napló riadója.

„Borzasztó ! rettentő ! noch nie dagewesen ! !
Föllázadt Kecskemét ! forradalom lészen.
Betyár tagjai a demokrata körnek . . .
A la **Rózsa Sándor** a vasutra törnek.
Beverik a vaggon tetejét, — fenekét.
Mire vetemült el már is e **„fene nép!“**
Közáporral várják és üdvözlik **Klapkát!**
Leütik fejéről a honvédi sapkát.
Az az leütötték vón . . . de szerencsére . . .
Extra vonaton ment **„Századunk“** vezére.
És igy véletlenül felsültek őkemék !
Bősz tettüket jelzi **ötven ! !** ablak cserép.
Im a következés . . . hogyha az emberek —
Negyvennyolczra vágynak, **utonállók** lesznek.
A **társadalmi rend** felbomlott, hijános . . .
És ki tevé mind ezt ? hát **Asztalos János !**
A szélső baloldal felelős mindezért . . .
Hogy megtámadták a trencséni hős vezért.
Bámul Európa ! ! ! hogy mik nem történnek . . .
Följegyzi Kecskemét várost a történet.“
Ekként jajveszékel a bölcs **„Pesti Napló“**
Szikrát nem kap jobban a lugba főtt tapló.
Lőn öröm és gyönyör minden fényes arczon —
Csóválták fejöket a történt kudarczon
De óh száz millió közösügyi quóta !
Ki ült, hogy csak mese — hogy csak humbug vót a .
Mert csak **egy** ablak tört . . . az sem Kecskeméten,
Részeg pásztorfiu üté be Czegléden . . .
Bezzeg hosszura nyult a „Napló“ pofája . .
Szja ! igy szokott járni a humbug kofája.

Bolond Estók.

Ludas Matyi gyorspostája.



Jámborfalvinak : „A honfipanasz“ való és szent igaz, igy a N é p s z a v á b a n meg is jelenik az.

Bolond Estóknak : A küldött csemege jó ugy kóstolóra, lásson be hozzánk egy kis papramorgóra.

B . . . . Vilmának : A küldött adomák jók és kedélyesek, effélek előttünk — mint a nők — kedvesek.

Rajzoló **Blumberg.**] Laptulajdonos és felelős szerkesztő : **MÉSZÁROS KÁROLY.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz